

[Udenrigsministeren.]

lende spørgsmål og besvaret dem, og det skal jeg ikke gentage, andre var måske lidt anstrengte. Må jeg sige med hensyn til Vietnamkonflikten, som er det alvorligste og mest bekymrende problem for verden i øjeblikket, at dér kan jeg over for det ærede medlems bemærkninger bekræfte, at der er ikke nogen ændring i regeringens holdning i forhold til den forrige regerings holdning og den udtalelse derom, der kom i åbnings-talen, hvilket også tydeligt fremgik af regeringserklæringen.

Der blev spurgt med hensyn til det nordiske samarbejde, om vi ville udnytte ikke blot bestående muligheder for nordisk samarbejde, men også søge nye muligheder. Jeg svarer: ja, regeringen vil føre sin politik og sin udenrigspolitik i nøje kontakt med de nordiske lande, sådan har det jo været skik, som regel da, og det ligger regeringen varmt på sinde at styrke det nordiske samarbejde på enhver mulig og realistisk måde.

Det ærede medlem hr. Kai Moltke kom ind på den danske eksport til Cuba. Jeg kan blot oplyse, at Danmark har normale handelsforbindelser med Cuba, og at samhandelen har vist en pæn stigning. Vores eksport til Cuba beløb sig i 1966 til ca. 4 mill. kr. og steg i 1967 til ca. det dobbelte, og der er i den senere tid givet eksportkreditgarantier for forskellige varer og anlæg til betydelige beløb. Men når det ærede medlem hr. Kai Moltke antydede, at dansk u-landsindsats var styret af amerikanske interesser, så vil jeg svare, at det er ikke rigtigt, og det skal heller ikke være sådan, men den skal heller ikke styres af andres interesser. En politisk diskriminerende u-landshjælp er ikke vor politik.

Flere af ordførerne var inde på den såkaldte Thulesag, og det ærede medlem hr. Henry Christensen opfordrede mig direkte til at give folketinget en meddelelse om denne sag. Jeg imødekommer gerne dette ønske.

Natten mellem den 21. og 22. januar modtog den danske ambassadør i Washington underretning om, at en flyvemaskine, der medførte atombomber, var styrtet ned ved Thule under forsøg på nødlanding. Den daværende regering anmodede ambassadøren om at indhente alle relevante oplysninger, og såvel den daværende udenrigsminister

som den daværende statsminister udtalte sig offentligt om sagen — det skal jeg ikke gentage, det kan man jo finde andre steder — og en undersøgelsesgruppe af danske videnskabsmænd blev sendt til Grønland for at undersøge, hvilke farer der kunne være i forbindelse med disse atombomber.

Da jeg tiltrådte i fredags, bad jeg straks Danmarks ambassadør i Washington om at komme til København, og jeg foranledigede det udenrigspolitiske nævn indkaldt, så snart det var valgt. Det holdt møde i går med denne sag på dagsordenen. Og jeg kan sige til folketinget, at efter de oplysninger, der foreligger, kan det fastslås, at det drejer sig om en ulykke under forsøg på nødlanding, at landing på Thule ikke var planlagt, at der ikke befinder sig kernevåben i Grønland, at Grønland ikke overflyves af flyvemaskiner, der medfører kernevåben, at der foretages en så grundig rensning af ulykkesstedet som overhovedet muligt, og at der ikke synes at være fare for dyr eller mennesker i forbindelse med de knuste bomber.

Regeringen har i sin tiltrædelseserklæring givet udtryk for, at det er regeringens politik, at der ikke må findes atomvåben på dansk territorium. Denne præcisering findes ikke i Grønlandstraktaten af 1951. Uanset at der rent faktisk ikke findes atomvåben i Grønland, agter regeringen at optage drøftelser med USAs regering for at få sikkerhed for, at dette forhold fastholdes i fremtiden.

Finansministeren (Poul Møller): Det tilkommer vel mig at takke de ærede ordførere for den velvillige første behandling af finanslovsforslaget, der har fundet sted.

Det er jo således, som det er nævnt i fremsættelsestalen, at regeringen vil stille ændringsforslag vedrørende dette finanslovsforslag, og det er også nævnt i regeringserklæringen i forgårs, at disse ændringsforslag sammenlagt vil andrage et beløb på omkring 600 mill. kr., hvormed de budgetterede udgiftsstigninger skulle nedsættes. Vi vil hurtigst muligt tilstille finansudvalget sådanne ændringsforslag, og jeg vil glæde mig til og se hen til den drøftelse, der skal finde sted i finansudvalget og i denne sal vedrørende finanslovsforslagets endelige udarbejdelse. Og jeg vil med glæde lytte også til andre ændringsforslag om udgiftsnedsættelser, som fremsættes af andre partier i det høje ting.